

MALMLETING INNEN KARTBLADENE

1513 I BANDAK, 1514 II ÅMOTSDAL, 1613 IV SELJORD OG

1614 III FLATDAL (1 : 50 000) I TELEMARK

Sammendrag

Oppfølgingen i felt av de geokjemiske anomalier førte ikke til funn av betydning. Det er foreslått fire forskjellige angrepspunkt for en eventuell videre prospektering.

INNLEDNING

Etter oppdrag har NGU foretatt prøvetaking, sikting (til $\pm 0,15$ mm) og analysering av sporelementer i bekkesedimenter innen de fire kartbladene Bandak, Åmotsdal, Seljord og Flatdal (NGU-rapporter nr. 1853 A, B, C og D). Det er tatt én prøve av hver bekk som krysser eller renner nær kjørbare veg. Følgende elementer (HNO_3 -løslige) er tatt med i analysen: Si, Al, Fe, Ti, Mg, Ca, Na, K, Mn, P, Cu, Zn, Pb, Ni, Co, V, Mo, Cd, Cr, Ba, Sr, Zr, Ag, B, Be, Li, Sc, Ce, La.

Denne rapport gir en tolking av de geokjemiske kartene, resultatet av oppfølgingen av geokjemiske anomalier i felt og et forsøk på å sammenstille resultatene med tidligere kjente data fra området.

GEOKJEMISKE OG GEOLOGISKE DATA

Utvalg

I første omgang ble de geokjemiske kartene for elementene Cu, Mo, Zn, Pb, Ag, Ni og Co vurdert.

For hvert element ble det i forhold til det totale kartbilde anslått en øvre terskel for bakgrunnsverdiene. Analyseresultater som var to sprang på NGU's verdiskala høyere enn bakgrunnsterskelen, ble regnet som anomale.

Utvelgelsen av bakgrunnsverdien er naturligvis forbundet med stor grad av usikkerhet, fordi elementkonsentrasjonene i de forskjellige bergarter varierer. En bergartsfiltrering av dataene er imidlertid vanskelig med den nåværende spredte prøvetaking og p.g.a. rask veksling av bergartslag i mange områder.

Kobber

Bakgrunnsterskelen ble anslått til 25 ppm. Analyseresultater over 63 ppm ble regnet som anomale.

Høyeste resultat for 1514 II Åmotsdal var 29 ppm og for 1614 III Flatdal 51 ppm, d.v.s. at det ikke var noen anomale analyseresultater innen disse kartbladene.

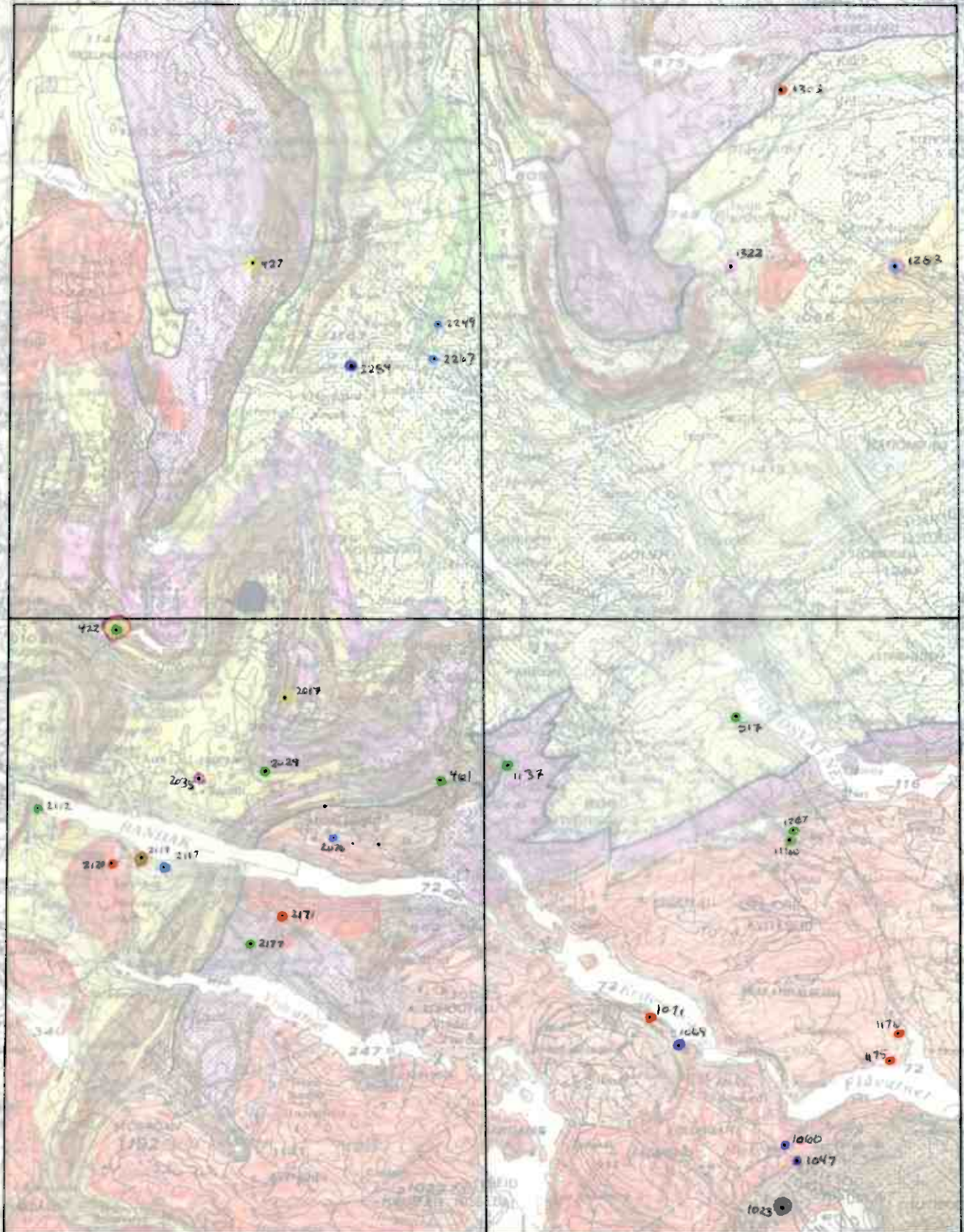
Innen 1613 IV Seljord var høyeste analyseresultat 108 ppm (prøve 1207). Analysene av prøvene 517, 1023, 1137 og 1160 gav resultater mellom 63 og 100 ppm.

Innen 1513 I Bandak var høyeste analyseresultat 263 ppm (prøve 2029). Forøvrig var det ett resultat mellom 160 og 250 ppm (prøve 2177) og fire resultater mellom 63 og 100 ppm (prøvene 422, 461, 2112 og 2119).

Fig. 1. Oversikt over de undersøkte områder. Geologi etter kartblad Skien (1 : 250 000). Rjukangrubbens grenser mot Seljord- og Bandakgruppen er framhevet. Prøvepunkter med anomale analyse- resultater er plottet på overlegg: • kobber, • bly, • sink, • molybden, • sølv, • kobolt, • nikkel.

1415 II ÅMOTSDAL

1614 III FLATDAL

1513 I BANDAK

1613 IV SELJORD

Seljord-kartbladet

Prøve 1207 er tatt i bekk fra Napatjønn til Dalsvatn.

Prøve 1160 er tatt lenger nede etter at to bekker har gått sammen. Bergarten i området er granittisk gneis. Kompakt, relativt dårlig utviklet foliasjon. Oppspreknings- og knusesoner med kloritt i sprekkene. Kvarts i årer og linser. Noe feltspat og oksyder. Sulfider ikke observert.

Beliggende ca. 1 km syd for grense mot suprakrustalene. Ingen kobberforekomster er kjent i dette området.

Prøve 1023 stammer fra området med amfibolittiske bergarter i suprakrustalområdet øst for Nissedal. Det er i denne bergarten rapportert en del årer og linser av kvarts som inneholder en del sulfider (magnetkis, svovelkis, kobberkis). Sulfidene inneholder ofte noe nikkel og kobolt. Prøvetakingsområdet er ikke besøkt, men bør befares i forbindelse med en nøyere oppfølging av hele dette suprakrustalfeltet.

Prøve 1137 er tatt i et område med sur metalava fra Rjukangruppen, men bekken kommer fra områder med konglomerater og basiske metalavaer (Morgedalslava) fra Bandaksgruppen. I den basiske metalavaen er det ca. 600 m SV for prøvepunktet et skjerp med kobberkis og bornitt i kvartsårer.

Prøve 517 er tatt i område med Seljordkvartsitt. Kvartsitten inneholder enkelte steder amfibolittlag (antagelig opprinnelig intrusive ganger). Kobbermineraler ble ikke observert i nærheten av prøvepunktet, men i vegskjæring lenger syd langs Seljordvatn ble det funnet kvartsårer med kobberkis.

Bandak-kartbladet

Prøve 2029 er tatt i område med Gjuve lava. Ved prøvepunktet er det stort sett overdekning. I vegskjæringer mot øst ble det observert malakitt (og muligens kobberglans) i lavaen flere steder. Øst for Nykos ble det funnet malakitt og kobberglans på sprekker i konglomerat og sur metavulkanitt som stratigrafisk ligger like over Gjuve lavaen. To skjerp (et i lava og et i sediment) ligger i dette stratigrafiske nivå lenger nord og K.S. Nilsen (1980) rapporterte funn av kobber flere steder i Gjuve lavaen.

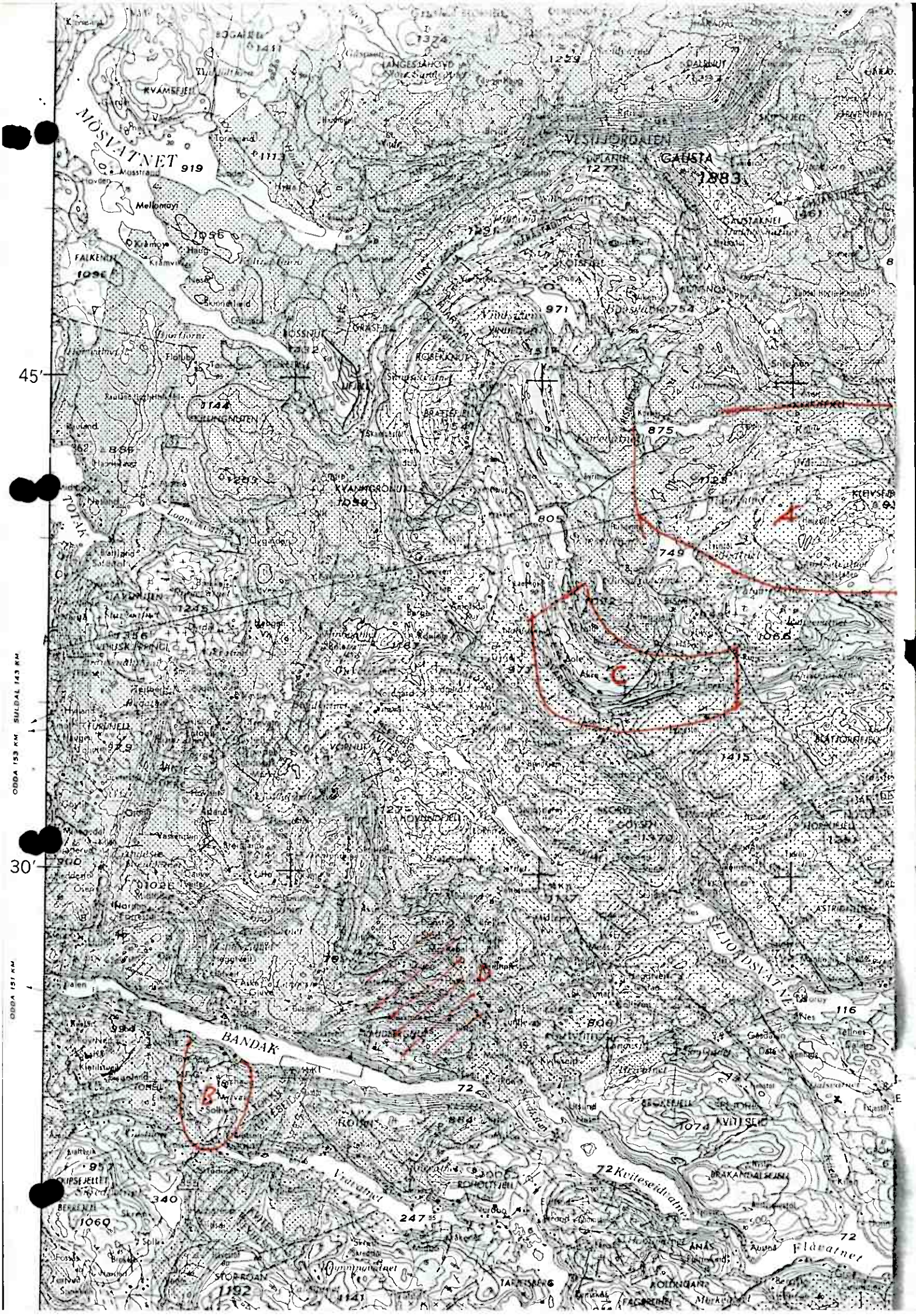
Prøve 2177 er tatt i område med gneisifisert sur metavulkanitt fra Rjukangruppen. I bekken et par meter ovenfor der prøven antagelig er tatt, lå en blokk på ca. 25 cm i diameter, som inneholdt ganske mye kobberkis. Blokken, som var rusten og forvitret, besto av grovkornet granittpegmatitt som lignet pegmatitten ved punkt 2171 (Mo). Det høye kobberinnholdet i prøven kan derfor skyldes fragmenter fra denne blokken. I en vegskjæring 2 - 300 meter lenger oppe ble det observert litt malakitt, kobberkis og flusspat på en spekk og enkelte spredte korn av kobberkis i bergarten. Kisen synes å følge tynne (opp til 4-5 cm brede) biotittrike bånd i gneisen.

Prøve 2112 er tatt i bekk som renner ned ås med basisk metavulkanitt som trolig kan korreleres med Gjuvelavaen. I vegskjæringene er det observert en rekke kvartsårer med kobberkis, bornitt og kobberglans. Flere skjerp er kjent oppe fra åsen.

Prøve 2119 er tatt i område med kvartsskifer (Eidsborg sandstein i Bandakgruppen), men bekken renner ned fra Kløvereid granitten. En rekke små gruver og skjerp med molybden, kobber og vismut er kjent i og like inntil granitten. Samme analyseprøve gav også et relativt høyt resultat for molybden.

Prøve 422 er tatt i basisk metalava (Mørgedalslava) i Bandakgruppen. Samme prøve hadde også anomale analyseresultater for sølv og nikkel. Litt malakitt ble funnet i kvartsårer.

Prøve 461 er tatt i basisk metalava (Mørgedalslava). I veksling med kvartsskiferlag (med konglomerater). Mange kvartsårer, mye epidot og litt lyserød feltspat og kalkspat. Også kvarts-feltspat-amfibol-epidotårer. Åre/sprekk med kobberkis, malakitt, limonitt, kvarts, epidot, kloritt og amfibol.

45'

30'

ODDA 153 KM SULDAL 143 KM

ODDA 151 KM

Kommentar

Totalt sett var det få markerte og ingen sterke anomale analyseresultater for kobber. Utslagene var mindre enn ventet.

Resultatene for prøve 1207 og 1160, som ligger i granittisk gneis, kan ikke umiddelbart korreleres med kjente forekomster. Det samme er tilfelle med prøve 2177 som ligger i gneisifisert sur lava.

De øvrige anomale resultatene kan korreleres med basiske metalavaer (særlig Gjuvelava og Morgedalslava) og Kløvereidgranitten. Dette kommer enda klarere fram når alle analyseresultater over bakgrunnsterskel (25 ppm) tas med i vurderingen. Da kommer også Bandakgranitten og de basiske metalavaene i Rjukangruppen tilsyne. Dette passer godt med beliggenheten av gamle gruver, skjerp og funn.

Bly

Bakgrunnsterskel ble fastsatt til 39 ppm. Analyseresultater over 100 ppm ble regnet som anomale.

Høyeste resultat på kartblad Seljord var 90 ppm.

Kartblad Flatdal har ett anomalt analyseresultat, nemlig for prøve 1283 (192 ppm) i Hjørtedal. Prøven er tatt i område med grovkornet amfibolitt. Høyere oppe renner bekken/elva gjennom lag med sur metavulkanitt og kvartsitt. Enkelte korn med kobberkis ble observert i amfibolitten og i kvartsåre i amfibolitten. Litt kobberkis ble også funnet i kvartsåre i sur metavulkanitt. Prøve 1283 inneholdt også relativt mye cobolt og molybden.

To anomale analyseresultater er registrert innen kartblad Åmotsdal. Prøve 2249 gav resultatet 172 ppm, mens prøve 2267 ligger i området 100 - 160 ppm. Begge prøver stammer fra Dyrlandsdalen. Prøvene er tatt i område med Seljordkvartsitt.

Kvartsitten inneholder enkelte amfibolittganger og lag med kalkholdig skifer. De to prøvene er tatt ved skiferlaget. To skjerp anlagt på bly- og kobberførende kvartsårer i Seljordgruppens bergarter finnes noen kilometer mot NV og SØ (392 Åmotsdal og 393 Fuglebekkåsen).

Innen kartblad Bandak gav prøve 2076 det eneste anomale resultat (205 ppm). Denne prøven er tatt inne i Bandakgranitten, hvor en rekke bly-førende kvartsårer er kjent.

Kommentarer

Ut fra kartbildene synes det klart å tre fram ulike bakgrunnsverdier for forskjellige bergarter: Bandakgruppens bergarter har lave bakgrunnsverdier og ingen anomalier. Bandakgruppen synes derfor ikke interessant når det gjelder bly.

Seljordkvartsitten har over store områder lav bakgrunnsverdi. Bakgrunnsverdien øker noe enkelte steder, men dette synes å ha sammenheng med opptreden av andre bergarter enn kvartsitt.

Områder med Rjukangruppens bergarter, granitter og gneisgranitt har mange steder relativt høye analyseresultater.

Bergartene i området hvor prøve 1283 er tatt, er av usikker stratigrafisk beliggenhet.

Som ventet, er det nordlige del av Bandakgranitten (antatt granittiserte sure meta-vulkanitter fra Rjukangruppen) og Rjukangruppens bergarter umiddelbart rundt denne som skiller seg ut på det geokjemiske kartet. Dette er i samsvar med fordelingen av

kjente blyførende forekomster. Alt Vogt (1888) skilte ut dette område som en PbS-provins.

Et område i Dyrlandsdalen med Seljord-gruppens bergarter skiller seg også ut.

Molybden

Bakgrunnsterskel ble stipulert til 6 ppm.

Analyseresultater over 16 ppm ble regnet som anomale.

Høyeste analyseresultat på kartblad Åmotsdal er funnet for prøve 2244 (13 ppm).

Prøven er tatt i område med sur metavulkanitt fra Rjukan-gruppen. Ingen andre resultater viste over 6 ppm.

Kartblad Flatdal har ett anomalt resultat (prøve 1303, 19 ppm). Det har forøvrig ett resultat mellom 10 - 16 ppm (prøve 1311) og fem mellom 6 - 10 ppm. Begge prøver med høyeste resultat er tatt i Seljordkvartsttområde. Ved prøve 1303 er det Rjukanbergarter (sure og basiske metalavaer) høyere oppe i lia.

Kartblad Seljord har tre anomale analyseresultater mellom 16 og 25 ppm (prøve 1071, 1175 og 1176). Høyeste resultat er 24 ppm. To av prøvene stammer fra gneisgranitt-område med hyppig opptreden av granittpegmatitter nord for Flåvatn, mens den tredje er tatt inne i Vrådal granittplutonen hvor det også er granittpegmatitter, amfibolitter og gneisgranitt. Ved Flåvann er det ikke kjente skjerp. I Vrådalgranitten er det et molybdenskjerp i granittpegmatitt og rapportert et par funn av molybdenglans. Flere Mo-skjerp ligger i gneisgranitt vest for plutonen.

Forøvrig er det sju analyseresultater mellom 10 og 16 ppm innen kartbladet. Tre av

disse prøvene er tatt inne i Vrådalplutonen, mens alle de andre ligger i gneisgranitt, hvorav en nord for Flåvatn. To av prøvene stammer fra området ved Grytvatn. I perioden 1958 - 1961 ble det funnet og undersøkt en del molybdenglansmineraliseringer i området Grytvatn - Mørkvasshei.

Kartblad Bandak har tre anomale analyseresultater mellom 16 og 25 ppm (prøve 2119, 2120 og 2171). Høyeste resultat er 19 ppm. To av disse punktene ligger i eller like utenfor Kløvereidgranitten, mens det tredje ligger i sydlige del av Bandakgranitten og har ganske sikkert sammenheng med en stor granittpegmatitt.

Ni analyseresultater ligger mellom 10 og 16 ppm innen kartbladet. En prøve er tatt like utenfor Kløvereidgranitten, fem prøver er tatt inne i eller like utenfor Bandakgranitten og tre i område med gneisgranitt. De tre siste prøver er tatt i nærheten av Berge Mo-gruve og Sinnes Mo-skjerp. To av prøvene ved Bandakgranitten er tatt i område med sur metalava fra Rjukangruppen og de tre prøvene i gneisgranittområdet er tatt nær grensen mot den sure metavulkanitten.

I Kløvereidgranitten er Haugholmen (Bandakslia) molybdengruve og flere skjerp kjent fra tidligere. I og like utenfor nordlige del av Bandakgranitten er Lindtjern og Listulli molybdenskjerp kjent fra før.

Kommentarer

Ingen analyseresultater over 10 ppm er rapportert fra området med Bandakgruppens bergarter, selv om en forekomst med molybdenglansførende kvartsårer (Nordaberg) er kjent på Bandak-kartbladet.

Selv om store områder med Seljordkvartsitt er prøvetatt, er det bare to resultater som viser over 6 ppm. De ligger helt nord på Flatdalkartbladet, nær områder med kalkholdig skifer og Rjukanbergarter.

Noen relativt høye analyseresultater kan ha sammenheng med sur lava i Rjukan-gruppen. På den annen side er det store områder med denne bergart hvor det ikke er noen analyseresultater over 6 ppm.

De fleste relativt høye molybdenanalyseresultater kan settes i sammenheng med granitter, granittpegmatitter og gneisgranitter.

Sølv

Bakgrunnstærkel ble anslått til 0,6 ppm.

Analyseresultater over 1,6 ppm ble regnet som anomale.

Prøve 427 (1,8 ppm) gav eneste anomale resultat inne kartblad Åmotsdal. Forøvrig var det 6 resultater mellom 1,0 og 1,6 ppm. Prøve 427 er fatt i bekk som renner i basisk metavulkanitt nær grensen mot sur metavulkanitt. Begge bergarter tilhører Rjukan-gruppen.

Innen kartblad Bandak gav prøve 422 resultatet 3,3 ppm og resultatet for prøve 2017 lå mellom 1,6 og 2,5 ppm. Prøve 422 ligger i område med Morgedalslava ved Oftevatn. Samme prøve ^{gav} også anomalt resultat for kobber og ganske høye resultater for sink og kobolt. Prøve 2017 ligger i Gjuvelava og har også ganske høye resultater for kobber og sink.

Innen kartbladet er det 25 resultater mellom 1,0 og 1,6 ppm.

Kartblad Seljord har ingen anomale resultater, men fem resultater mellom 1,0 og 1,6 ppm, hvorav tre er lokalisert til Vrådal granitten.

Kartblad Flatdal har 1,1 ppm som høyeste resultat.

Kommentarer

Anomalieresultatene for sølv er svake.

De fleste noe høyere resultater synes å stamme fra basiske metalavaer fra de forskjellige grupper og fra granitter (ikke Bandakgranitten).

Seljordkvartsitten skiller seg ut som et område med lav bakgrunnsverdi og ingen anomale eller høye resultater. Gneisgranittområdet har også gitt lave resultater.

På grunn av Seljordgruppens lave resultater ellers, markerer resultatene fra den intrusive, basiske bergarten hvor Bleka og Blengsdalen gullforekomster befinner seg, på kartbildet. Selv om høyeste resultat bare er på 1,1 ppm.

Sink

Bakgrunnsterskel ble anslått til 63 ppm.

Analyseverdier over 160 ppm ble vurdert som anomale.

Kartblad Flatdal har ingen anomale analyseresultater, mens Åmotsdal har et resultat (prøve 2284: 162 ppm). Denne prøven er tatt i Seljordkvartsittområde nord for Sundsbarmvatn.

2 anomale resultater er funnet på kartblad Bandak (prøve 2117 og 2186: verdier mellom 160 og 250 ppm). Prøve 2117 ligger i område med Eidsborg kvartsskifer, øst for Kløvereidgranitten. Prøve 2186 ligger i område med gneisgranitt.

Kartblad Seljord har fire anomale resultater. Prøve 1069 (263 ppm) ligger ved grensen til Vrådalgranitten, hvor bergartene er granitt, gneisgranitt og basiske lag. Prøvene 1023, 1047 og 1060 gav verdier mellom 160 og 250 ppm. Prøve 1023 ligger i område

med basiske suprakrustaler i Nissedal suprakrustalfelt. Samme prøve gav også anomalt resultat for kobber. Prøve 1047 er tatt i område ved grensen av suprakrustalene og gneisgranitten, og prøve 1060 er tatt fra gneisgranittområde med basiske lag like nord for Nissedal suprakrustalfelt.

Kommentarer

Ingen av prøveområdene med sinkanomalier har kjente mineraliseringer med sink. Områdene hvor sinkførende forekomster er kjent, har ikke gitt anomalier.

Kobolt, nikkel og krom

Bakgrunnstærsklene ble anslått til 25, 18 og 16 ppm. Anomale analyseresultater blir ut fra dette over 63, 56 og 39 ppm.

To prøver (1283 og 1322) fra Flatdal-kartbladet hadde analyseverdier for kobolt mellom 63 og 100 ppm, og to prøver (422 og 2035) fra Bandak-kartbladet hadde verdier for nikkel mellom 56 og 100 ppm.

Prøve 1283 er tidligere beskrevet som anomal vedrørende bly. Prøve 1322 er tatt i et område med Seljordkvartsitt hvor det ikke er kjente ertsforekomster. Prøve 2070, som ligger i et område nord for Bandakgranitten med basiske metavulkanitter fra Rjukangruppen og ca. 0,8 km nedfor (syd for) Listulli arsenkisforekomst, hvor det i enkeltanalyser er funnet en del kobolt, har også et relativt høyt analyseresultat for kobolt (mellom 39 og 63 ppm).

Prøve 422 er tidligere omtalt som anomal vedrørende sølv, og den har også gitt relativt høye analyseresultater for kobber (mellom 63 og 100 ppm) og kobolt (mellom 39 og 63 ppm). Prøve 2035 ligger i et område med Eidsborg kvartsskifer hvor det ikke er kjente ertsforekomster. Begge prøver har relativt høye analyseresultater for krom (mellom 67 og 100 ppm).

Relativt høye kromresultater (over 39 ppm) er også registrert i området med basiske metavulkanitter fra Rjukangruppen nord for Bandakgranitten (prøve 462, 2068 og 2070) og i samme bergart øst for Kviteseid (prøve 1143). Forøvrig er det ett relativt høyt resultat i Seljordkvartsitt (prøve 517) og ett i gneisgranitt (prøve 527) like nord for Nissedal suprakrustalområde. Høyeste analyseresultat er 78 ppm. Det er ingen høye verdier innen kartbladene Åmotsdal og Flatdal.

Kommentarer

Bakgrunnsverdiene for kobolt synes å være noe lavere i områdene med gneisgranitt og de yngste granittene (Vrådal, Kløvereid) enn i suprakrustalområdene. Nikkelresultatene er lave over hele feltet, men med noen litt høyere resultater i områdene nord for Bandakvann.

KONKLUSJON

Det er ingen geokjemiske anomalier som peker seg ut som spesielt lovende.

Prøvepunktene er de fleste steder langt fra hverandre, slik at det ut fra de geokjemiske data er vanskelig å skille ut spesielt interessante, mindre feltområder.

Den feltmessige oppfølging av de geokjemiske data er vanskelig p.g.a. ertstypen.

De fleste mineraliseringene inneholder lite eller ingenting av svovelkis og magnetkis.

Fast fjell, bergarter og blokker som inneholder kobber ruster derfor ^{ertsmineralene} ~~gjeldes~~ ^{gjelder}

vanskelig å observere dersom kobberet ikke er konsentrert i kvartsårer. Særlig

vanskelig er tilfellene hvor kobbermineralene er kobberglans, digenitt og bornitt.

Særlig de to førstnevnte kan være vanskelig å skille fra bergartenes oksyder om det

ikke er malakitt tilstede. Dette gjør det vanskelig å finne ertsimpregnasjoner i

felt, men det er mulig at impregnasjonsmalmer av en størrelse som er økonomisk

interessant vil tydelig markere seg ved omvandlingssoner og sterk supergen

malakittutfelling (og eventuelt rust hvis mineralet er kobberkis). Den samme

vurdering kan gjøres gjeldende for de andre metallene som vi er på jakt etter.

I felt er det funnet kobbermineraler en rekke steder og molybdenglans noen steder.

De fleste funn er gjort i vegskjæringer, men noen funn er gjort utenom vei. Det

gjelder da særlig funn av kobberkis. De fleste funn er gjort i kvarts- og pegmatitt-

ganger, men det er også funnet kobbermineraler som spredte korn i bergart, på

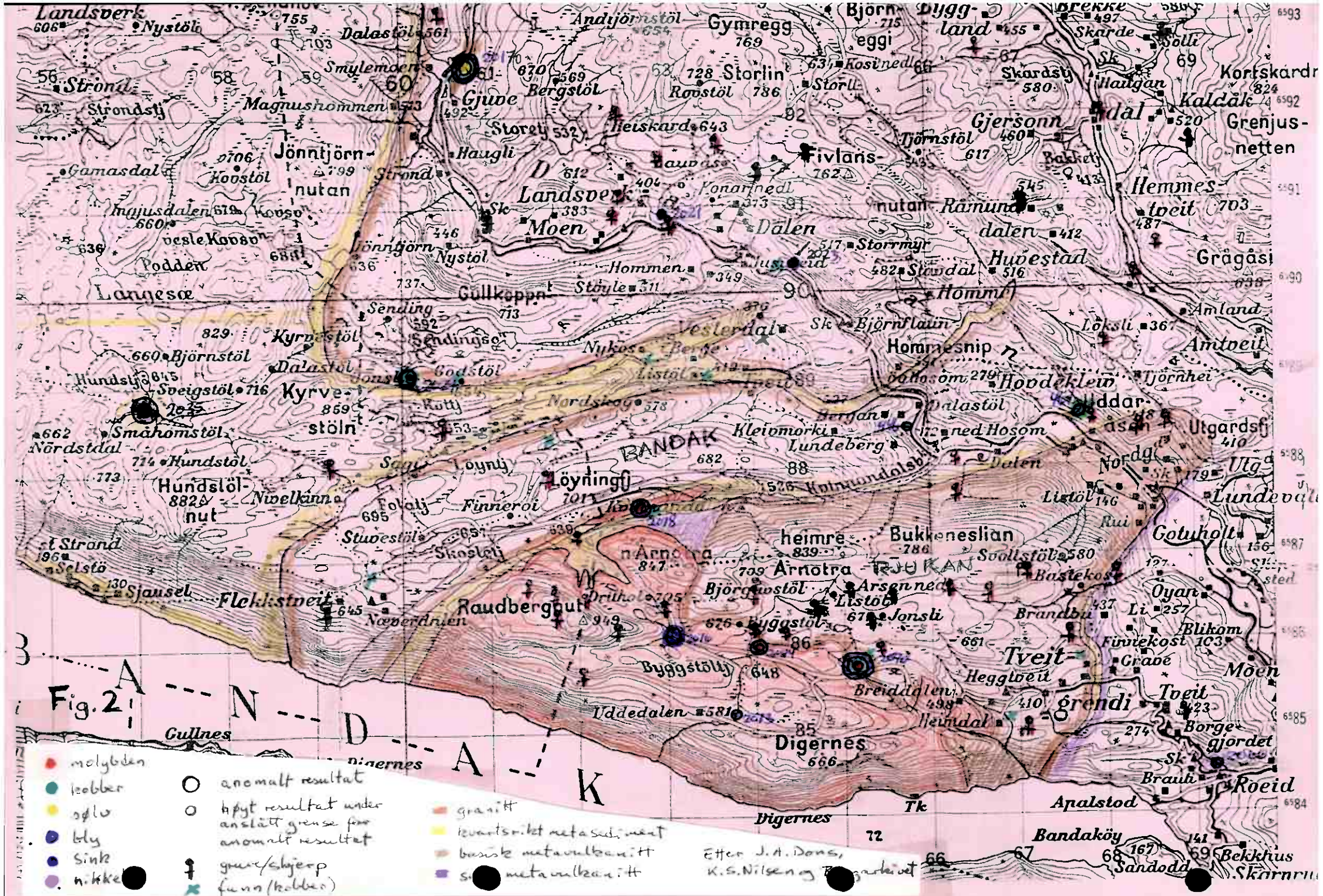
sprekker i bergart og i antatt deformerte (sammenpressede) gassblærerom (eller

skumlag) i metavulkanitter.

De mest interessante områder for en videre prospektering synes å være følgende:

- 1) Områdene i Rjukangruppens bergarter øst og nordøst for Bandakgranitten nord for Bandakvann (fig. 2). Foruten kvartsårer med kobber, bly og sink og kvarts-skapolittårer med kobber, er det her også delvis massive og tilsynelatende stratabundete forekomster med arsenkis (som også inneholder noe svovelkis, kobberkis, elektrum etc.). Det er også to steder funnet opp til 10 cm tykke lag med svovelkis, kobberkis og sinkblende som også synes å være stratabundete (Nilsen 1980)*.

* BVL Bergforskningen. Tekn. rap. 50.

- 2) I Gjuvelavaen (basisk) er det en rekke steder funnet kobberglansmineraler og malakitt (fig. 2). Disse mineralene er ofte funnet langs sprekker og i flattrykte hulrom eller porøse lag. Selv om funnene er mange, er mengden av kobber på hvert enkelt funnsted svært liten. Svake impregnasjoner vil det være så og si umulig å observere.
- Både i Gjuvelavaen og Morgedalslavaen (basisk) er ^{det funnet} kvartsårer med kobbermineraler. Der^{er} geokjemisk anomale resultater fra områder med begge disse bergarter.
- 3) Ved nordøstdelen av Kløvereidgranitten er det kommet fram anomale geokjemiske resultater både fra områder inne i og like utenfor granitten (fig. 3). Kvartsårer og kvarts-feltspatårer med kobberkis, molybdenglans og vismutmineraler er funnet en rekke steder i og like utenfor granitten. En del nye årer ble observert ved feltarbeidet, men det er ikke funnet impregnasjoner utenom i omvandlingssonene rundt kvartsårene. Kvartsårene ligger ganske spredt.
- 4) Et par steder i Den Telemark-Setesdalske ertsprovins er det registrert uranmineraler sammen med kobbermineraliseringer. Dalane forekomst med gedignet kobber og sølv i sandstein, er en av disse som ligger på kartblad Bandak. Denne mineraliseringen, som er ca. 1,5 km lang, kan visstnok lokaliseres ved hjelp av scintillometer. Mineralene ^{typer} ^{av} ^{uran} og carnotitt er rapportert (Sverdrup et al. 1967)*. Både forekomsttypen og ^{det} ledsagende uran-vanadium synes å være verd en nøyere vurdering. Hva som er gjort av radioktive målinger og hva som kunne være verd ^{i området} å utføre ^{der} burde vurderes.

Ingen av de områder eller mineraliseringstyper som det her er pekt på, kan sies å være spesielt lovende, bl.a. fordi ingen forekomster av noen størrelse er kjent fra denne provinsen. Ved en fortsatt prospektering i området anser jeg imidlertid de fire nevnte punkter som de viktigste undersøkelsesobjekter.

* NGU 250A

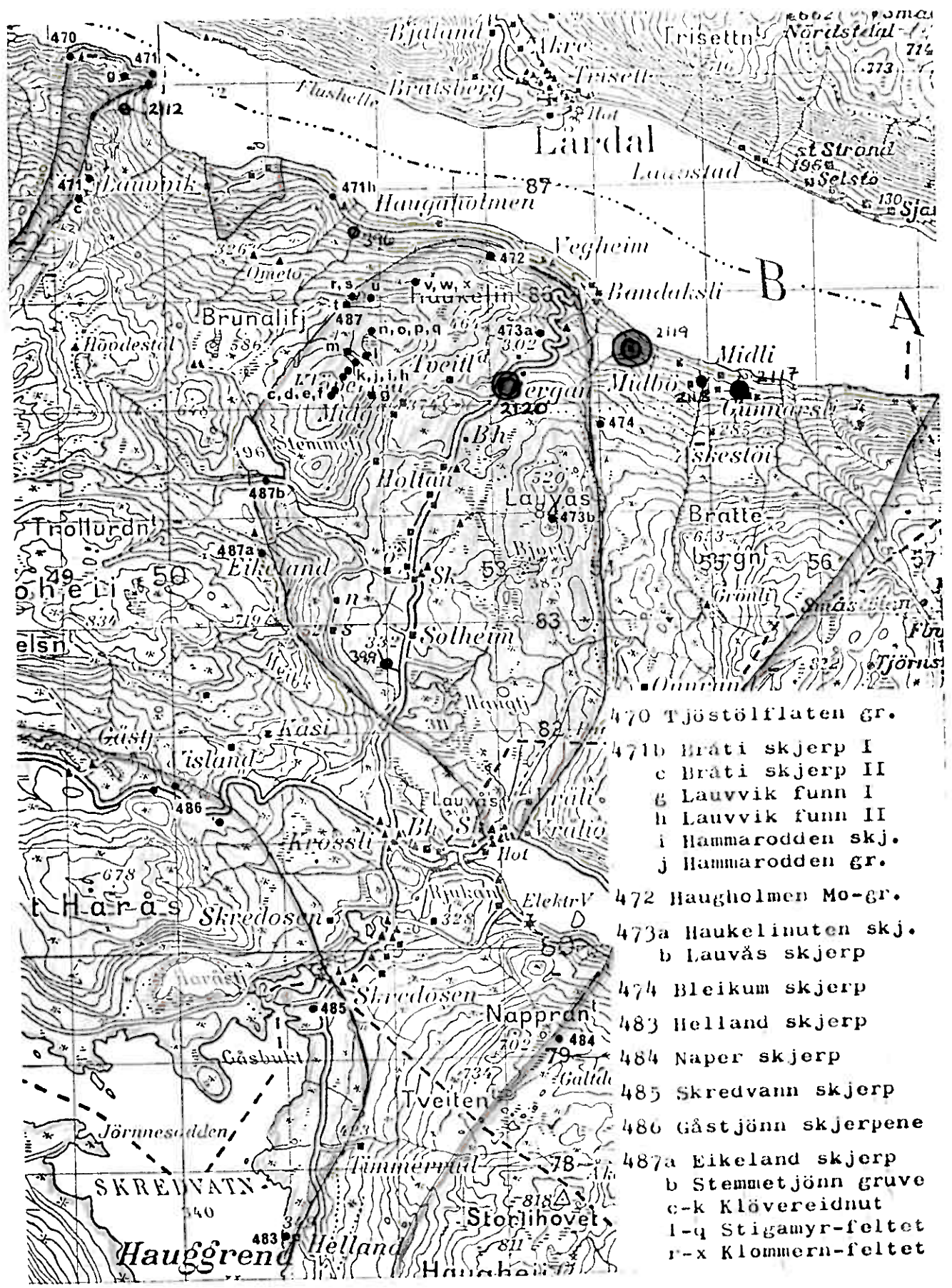

Fig. 3. Forekomster i Kløvereid - Skredvann - Lauvvik området (kartblad 1513 I Bandak, M. 1 : 50 000).

granitt	molybden	anomalt resultat
Eidsborg kvartsskifer	kobber	høyt resultat under anslått grense for anomalt resultat
Gjuve lava (basisk)	sink	
- Bergartsgrenser etter Györy (1972).